

ПРОБЛЕМИ ПРОГНОЗУВАННЯ ІННОВАЦІЙНОГО РОЗВИТКУ МАШИНОБУДІВНОГО ПІДПРИЄМСТВА

Камчатна-Степанова К.В.

Національний технічний університет

«Харківський політехнічний інститут», м.Харків

Визначення напрямків впровадження нововведень, прогнозування та планування інноваційної діяльності є одним з найбільш відповідальних етапів обґрунтування напрямків розвитку підприємства. Тому система прогнозування і планування інновацій на підприємстві повинна мати високу міру гнучкості і має бути тісно пов'язана з процесом формування інших планів підприємства.

Специфічною особливістю запровадження інноваційних проектів на підприємстві є необхідність пов'язування всіх проектних етапів з розвитком різних галузей науки, техніки, технології, а також моніторинг ринкової кон'юнктури. Прогнозуванню та стратегічному плануванню інноваційного розвитку підприємства притаманний характер невизначеності.

Прогнозування розвитку наукоємного виробництва вимагає підтримки відповідними методами і підходами. У практичній діяльності використовуються такі традиційні методи як екстраполяція, балансовий, нормативний, аналітичний, програмно-цільовий методи. Крім них при плануванні НДР і ДКР застосовують методи моделювання і мережевого планування. Перераховані методи використовуються, як правило, одночасно. Найбільш ефективно в плановій практиці є поєднання аналітичного, балансового і нормативного методів, а також програмно-цільового підходу з методами економіко-математичного та інформаційного моделювання.

Таким чином, аналіз інноваційної політики підприємства доцільно здійснювати в розрізі планування і прогнозування його інноваційного розвитку. При складанні прогнозних моделей необхідно враховувати ряд специфічних факторів, що впливають на методи і результати прогнозу. Прогнозування наукоємного виробництва повинно ґрунтуватися на сполученні його потужностей з можливостями і потребами науково-експериментальної бази, синхронізації і узгодженості їх комплексного розвитку та функціонування. Точність і економічна доцільність прогнозування інноваційної діяльності на підприємстві забезпечується поєднанням аналітичного, балансового і нормативного методів, а також програмно-цільового підходу з методами економіко-математичного та інформаційного моделювання.

Сучасні умови господарювання вимагають максимального розширення сфери і вдосконалення методів прогнозування і планування. Чим вище якість прогнозів і планів, тим більш вагомим буде їхній внесок у суспільний розвиток.